

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1527/2024
19.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Миролјуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Љубодрага Вуковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу ЗК бр. 635/23 од 30.05.2024. године и Кв. бр. 291/24 од 11.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубодрага Вуковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу ЗК бр. 635/23 од 30.05.2024. године и Кв. бр. 291/24 од 11.09.2024. године због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као **НЕДОЗВОЉЕН**.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу ЗК бр. 635/23 од 30.05.2024. године одређено је да ће се окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка у року од 60 дана од дана правноснажности решења исплатити из буџетских средстава суда износ од 249.750,00 динара, док је захтев окривљеног за исплату трошкова преко досуђеног износа одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв. бр. 291/24 од 11.09.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Крушевцу ЗК бр. 635/23 од 30.05.2024. године, којим се окривљеном АА има исплатити из буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка износ од 249.750,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности овог решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Љубодраг Вуковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са

предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијана решења укине или само другостепено решење, а списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, с обзиром да суд није применио нову Тарифу, која је важила у време доношења одлуке о трошковима већ Тарифу која је важила у време предузимања појединих радњи, тако да браниоцу нису признати тражени трошкови одбране са увећањем за предузимање више радњи у истом дану (испитивање окривљеног код јавног тужиоца, испитивање оштећене и сведока).

Овакви наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени су као неосновани и исти су већ били предмет оцене другостепеног суда, о чему је другостепени суд дао довољне и јасне и разлоге на страни 2. пасус 5, 6 и 7. и страни 3. образложења решења које овај суд прихвата као правилне и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Одлуке Врховног касационог суда Кзз 1040/2022 и Кзз 904/2015 (на које се бранилац окривљеног позива у поднетом захтеву) нису од утицаја на другачију одлуку овог суда, обзиром да се не односе на исту правну ситуацију.

Бранилац окривљеног даље у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је изреком побијаног другостепеног решења учињена повреда одредбе члана 453. ЗКП, с обзиром да је другостепеним решењем, а по жалби браниоца окривљеног, досуђен исти новчани износ, али у новом року од 60 дана од дана правноснажности донетог решења.

Одредбом члана 453. ЗКП, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Имајући у виду наведену одредбу, Врховни суд налази да суд не може доношењем решења о трошковима учинити битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. у вези члана 453. ЗКП, због чега је, иако наведена повреда формално представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, поднети захтев, у овом делу, оценио као недозвољен.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је побијаним одлукама учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца. Међутим, приликом образлагања овако нумерисане повреде бранилац полемише са утврђењима суда у погледу недосуђивања награде браниоцу за разгледање списка предмета ради припремања за главни претрес заказан за дан 30.05.2024. године, и с тим у вези суштински указује да је суд у погледу ове чињенице погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање (члан 440. ЗКП).

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић